

Arrest

nr. 157 532 van 1 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben, een sjiitische moslima te zijn en afkomstig te zijn uit de Al Amel wijk, Bagdad (Centraal-Irak). In november 2005 zou u gehuwd zijn met uw echtgenoot (H.R.H.A.Q.), een soennitische moslim afkomstig uit Bagdad. Na uw huwelijk zou u in Share al Kifah, Bagdad, gaan wonen zijn. In oktober 2012 beviel u van uw enige zoontje (M.). In 2010 – 2011 zou uw echtgenoot met een koffieshop begonnen zijn, eerst bij jullie thuis en vanaf 2012 in de Al Mansour wijk. Anderhalf jaar geleden zou uw echtgenoot in zijn koffieshop zijn opgezocht door de sjiitische militie Asaeb Ahl al-Haq (AAH) die aanboden hem, als soenniet, tegen betaling te beschermen. Sindsdien zou uw echtgenoot hen maandelijks 500 dollar hebben betaald. Eind juni 2015 zou Asaeb plots meer geld hebben geeist van uw echtgenoot maar hij zou niet in de mogelijkheid geweest zijn hen meer te betalen.

Nadat uw echtgenoot meermaals te kennen had gegeven niet meer te kunnen betalen zou Asaeb hun bescherming hebben stopgezet en uw echtgenoot hebben duidelijk gemaakt dat ze niet langer verantwoordelijk waren voor hem. Drie dagen later zou uw echtgenoot rond 23u op straat zijn aangevallen toen hij onderweg was naar huis. Hij zou te horen gekregen hebben dat dit zijn laatste waarschuwing was en dat u en uw zoontje volgende keer aan de beurt zouden zijn. Een aantal uren later zou uw schoonvader zijn opgebeld door iemand van het Al Kadhimiya-ziekenhuis en vernomen hebben dat uw echtgenoot zich daar bevond. Nadat uw schoonvader uw echtgenoot in het ziekenhuis ging bezoeken zou hij de dag nadien klacht hebben ingediend bij de politie van Kadhimiya. Na een tiental dagen zou uw echtgenoot uit het ziekenhuis ontslagen zijn. Hij zou niet meer naar jullie woning zijn teruggekeerd maar direct naar zijn tante in Zafaraniya zijn gegaan. Jullie zouden daar samen een week verbleven hebben en vervolgens naar de Dora wijk gegaan zijn waar jullie bij de broer van uw echtgenoot verbleven. Uit schrik dat u en/of uw zoontje iets zou overkomen zou uw echtgenoot beslist hebben dat jullie het land moesten verlaten. Op 18 of 19 augustus 2015 zouden u en uw minderjarig zoontje Irak verlaten hebben en via Turkije reisden jullie, met het vliegtuig en in het bezit van valse paspoorten, naar België. U kwam op 27 augustus 2015 aan in België en diende diezelfde dag een asielaanvraag in. U heeft verschillende familieleden in België, i.c. uw vader (N.K.R.) (O.V. 6.905.705), uw moeder (I.H.A.A.) (O.V. 6.905.705), uw zus (Z.N.K.A.K.) (O.V. 6.256.804) en uw broer (K.) alsook uw oom (J.K.R.A.K.) (O.V. 7.830.163) en uw broer (O.N.K.A.) (O.V. 8.114.053).

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer : uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw zoontje (M.^o), uw nationaliteitsbewijs, het nationaliteitsbewijs van uw zoontje (M.), een woonstkaart op naam van uw echtgenoot, een kiezerskaart op naam van uw echtgenoot, uw huwelijksakte, een schrijven van het politiekantoor Al Kadhimiya gericht aan het ziekenhuis ivm uw echtgenoot, een schrijven van het ziekenhuis gericht aan het politiekantoor van Kadhimiya ivm uw echtgenoot, een klacht ingediend door uw schoonvader bij het politiekantoor van Kadhimiya betreffende de aanval op uw echtgenoot en een DHLverzendingsbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Zo dient vooreerst te worden gewezen op een aantal tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen waardoor de waarachtigheid van uw relaas reeds kan worden betwist. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u werd opgebeld vanuit het Kadhimiya ziekenhuis nadat uw man daar was binnengebracht. Op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingelingen en de Staatlozen (CGVS) verklaarde u dat uw schoonvader vanuit het ziekenhuis werd opgebeld. U gaf hierbij zelfs een reden waarom niet u – de echtgenote van het slachtoffer – werd opgebeld doch wel de vader van het slachtoffer (zie gehoorverslag CGVS p. 24). Voorts verklaarde u op de DVZ dat u, met uw echtgenoot, bij een tante van uw man introk na diens ontslag uit het ziekenhuis. U zou daar een week verbleven hebben en vervolgens, met uw zoontje, het land verlaten hebben. Uw echtgenoot zou toen bij zijn broer ingetrokken zijn. Op het CGVS stelde u daarentegen dat u samen met uw echtgenoot bij de tante in Zafaraniya verbleef en vervolgens met uw echtgenoot introk bij diens broer in de Dora wijk. U zou er nog een twintigtal dagen à 1 maand verbleven hebben alvorens Irak te verlaten (zie gehoorverslag CGVS p. 27). U geconfronteerd met deze tegenstelling, stelde u dat u op DVZ werd gevraagd om uw relaas in het kort te vertellen. Dit volstaat geenszins. Uiteindelijk verklaarde u ook op de DVZ te hebben vermeld dat u na een maand vertrok (zie gehoorverslag CGVS p. 30). Ook deze loutere bewering kan niet worden weerhouden. U op de DVZ gevraagd wat er met de koffiешop gebeurde na de aanval op uw man, verklaarde u toen dat deze open is en dat uw echtgenoot zijn zakenpartner in de zaak staat. U op het CGVS gevraagd wat er met de koffiешop gebeurde na de aanval op uw man, stelde u dat de zaak eerst een drietal dagen gesloten was. Uiteindelijk zou de broer van uw echtgenoot de werknemers gevraagd hebben de zaak terug te openen. De koffiешop zou nu worden open gehouden door vier werknemers van uw man. Uw echtgenoot zou de zaak wel willen verkopen en sinds de aanval op uw man staat het materiaal van de koffiешop ook al te koop (zie gehoorverslag CGVS p. 6, 27-29). Nergens voor het CGVS haalde u aan dat de zakenpartner van uw man in de zaak aanwezig is. U merkte zelfs op dat de zakenpartner van uw echtgenoot in Erbil verblijft (zie gehoorverslag CGVS p. 5). U gewezen op uw incoherente verklaringen stelde u dat de zakenpartner van uw echtgenoot slechts vier dagen in de koffiешop aanwezig was en nadien terug vertrok. Gezien u pas op 18 of 19 augustus uit Irak vertrok en u pas op 1 september 2015 werd gehoord door de DVZ, d.i. ruim een maand na de aanval op uw echtgenoot, kan uw uitleg niet volstaan. Als de zakenpartner van uw echtgenoot immers inderdaad, nadat de zaak drie dagen gesloten was, gedurende 4 dagen in de zaak stond en vervolgens weer vertrok, dan was hij al geruime tijd niet meer in de koffiешop aanwezig op het moment van uw gehoor op de DVZ. Opmerkelijk is dat u op de DVZ dan

weer met geen woord repte over het feit dat uw echtgenoot zijn zaak wil verkopen en dat het materiaal al te koop staat sinds het incident van 15 juli 2015. Deze bevindingen zetten de waarachtigheid van uw relaas reeds danig op de helling.

Dient voorts ook te worden gewezen op een aantal eigenaardigheden in uw verklaringen waardoor uw geloofwaardigheid verder op de helling komt te staan. Zo mag het toch verbazen dat, indien uw verklaringen betreffende de problemen die uw echtgenoot zou hebben gekend met Asaeb Ahl al-Haq en de daaropvolgende aanval op uw echtgenoot de waarheid bevatten, de koffiешop slechts een drietal dagen gesloten was en vervolgens gewoon terug werd geopend. Dat het café bovendien tot op heden nog steeds open is, is des te merkwaardiger temeer daar u verklaarde dat ze nog voor uw vertrek uit Irak van plan waren de koffiешop te sluiten (zie gehoorverslag CGVS p. 27 en 28). U verduidelijkte hierbij dat ze niet anders kunnen dan de zaak open te houden omdat ze moeten wachten tot de goederen verkocht zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 28). Waarom de goederen niet zouden kunnen verkocht worden zonder de koffiешop open te houden, is geenszins duidelijk. Voorts mag het ook wel verbazen dat er zich sinds de aanval op uw echtgenoot blijkbaar niets meer heeft voorgedaan. Rekening houdende met uw beweringen dat de militieleden er bij de aanval op uw man mee dreigden dat het de laatste waarschuwing was, ze u en uw zoon hetzelfde zouden aandoen en uw zoon zouden ontvoeren, is het toch zeer opmerkelijk dat niemand naar uw echtgenoot, u of uw zoon zou zijn komen zoeken (zie gehoorverslag CGVS p. 28). Dat u bovendien niet in staat bleek hieromtrent eensluidende en overtuigende verklaringen af te leggen, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Zo stelde u vooreerst dat er geen problemen meer waren sinds de koffiешop na een drietal dagen terug openging (zie gehoorverslag CGVS p. 27). U gevraagd naar een verklaring hiervoor, wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat ze waarschijnlijk wel zijn langsgeweest in de koffiешop, dat ze met 5 of 6 personen zijn in burgerkledij en waarschijnlijk wel gingen informeren naar uw echtgenoot. U dan gevraagd of u hiernaar zelf niet informeerde, merkte u op dat u bezig was met uw zieke man maar uw schoonbroer zou af en toe eens gaan kijken zijn. U dan gevraagd of u via uw schoonbroer geen zekerheid kon krijgen over het feit of uw echtgenoot al dan niet nog risico loopt, antwoordde u ontkennend en volledig naast de kwestie (zie gehoorverslag CGVS p. 28). Uiteindelijk beweerde u dan weer uitdrukkelijk dat niemand meer naar uw echtgenoot kwam zoeken (zie gehoorverslag CGVS p. 28). Er kan toch redelijkerwijs worden verondersteld dat u duidelijk zou kunnen aangeven of er zich nog problemen voordeden na de aanval op uw echtgenoot en / of er al dan niet nog iemand naar uw echtgenoot zou zijn komen informeren, temeer daar u hiertoe wel degelijk de mogelijkheid had.

Tot slot doch volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw reisroute. U verklaarde met uw eigen paspoort Irak te hebben verlaten en vervolgens met een vals paspoort vanuit Istanbul met drie verschillende vliegtuigen naar België te zijn gekomen. U zou hierbij twee keer via transit van vliegtuig zijn veranderd. Uw eigen Iraakse paspoort zou thans bij de smokkelaar zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 10, 14 en 15). Vooreerst is het opmerkelijk dat u niet kon zeggen wat uw vermeende nationaliteit was volgens uw valse reispas. Evenmin kon u aangeven waar u zogezegd geboren was en wat uw exacte geboortedatum was. Ook van uw zoontje kon u zijn beweerde exacte geboortedatum niet opgeven (zie gehoorverslag CGVS p. 14 en 15). Gezien de kans om binnen de Europese Unie aan een gedegen identiteitscontrole te worden onderworpen, is het niet aannemelijk dat u hierover geen duidelijke verklaringen kan afleggen. U legde deze valse reispassen ook niet voor, maar zou deze gescheurd hebben in het vliegtuig (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Wat uw eigen Iraakse paspoort betreft, legde u dan weer ongerijmde verklaringen af. Zo verklaarde u op de DVZ dat uw paspoort in Irak ligt. Op de vraag of u het zou kunnen laten opsturen, repliceerde u bevestigend (zie interview DVZ vraag 24). U op het CGVS gevraagd naar uw paspoort stelde u dat het zich bij de smokkelaar bevindt. U stelde dat de smokkelaar had beloofd uw paspoort naar Irak terug te sturen, maar tot op heden zouden ze in Irak niets ontvangen hebben. U geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ, repliceerde u dat u dacht dat de smokkelaar het zou opsturen naar Irak en daarom had verklaard dat het paspoort in Irak lag (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Dit volstaat echter niet om de vastgestelde ongerijmdheid te weerleggen. Bovendien bleken ook uw daaropvolgende verklaringen niet te stroken. Zo werd u vervolgens gevraagd of u nog contact nam met de smokkelaar en u stelde van niet. U gevraagd waarom u geen contact meer nam om te informeren naar uw paspoort, gaf u het eigenaardige antwoord dat u het niet meer nodig heeft (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Rekening houdende met het feit dat u op de DVZ uitdrukkelijk werd gevraagd om uw paspoort te laten opsturen, houdt uw antwoord geen steek. U er dan op gewezen dat de protection officer (PO) uw paspoort wel zou willen zien, stelde u plots dat jullie een nummer hebben van de smokkelaar maar als jullie bellen dan is er geen antwoord. U dan gewezen op uw eerdere verklaringen dat u geen contact meer nam met de smokkelaar, repliceerde u dat u hem niet zelf contacteerde, maar uw schoonbroer zou het geprobeerd hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Tot slot dient hier nog te worden opgemerkt dat u verklaarde vanuit Istanbul twee keer te zijn overgestapt en in totaal met drie vliegtuigen vanuit Turkije tot in België te zijn gevlogen (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Nochtans blijkt uit de informatie

afkomstig van de luchthavenpolitie Zaventem dat u op 27 augustus 2015 aankwam in Zaventem via een rechtstreekse vlucht van Turkish Airlines vanuit Istanbul (zie informatie in het administratief dossier). Het geheel van voorgaande doet toch ten zeerste vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over uw reisroute en de gebruikte reisdocumenten. Deze vaststelling doet afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid.

In het licht van voorgaande dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en deze van uw zoontje, de woonstkaart op naam van uw echtgenoot en de kiezerskaart op naam van uw echtgenoot bevestigen louter uw persoonsgegevens en deze van uw zoontje en echtgenoot alsook jullie herkomst uit Bagdad doch deze feiten worden op zich in voorgaande niet betwist. Uw huwelijksakte bevestigt voorts uw huwelijk met uw echtgenoot, een gegeven dat ook niet ter discussie staat. Wat de overige stukken betreft, moet worden opgemerkt dat Iraakse documenten sowieso slechts een relatieve bewijswaarde hebben, dit gelet op de informatie waaruit blijkt dat in Irak alle documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Dient voorts te worden opgemerkt dat stavingsstukken slechts een bewijswaarde kan worden toegekend wanneer deze stukken worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. Zulks in in casu echter niet het geval. Hoe dan ook, het schrijven van het ziekenhuis gericht aan het politiekantoor van Kadhimiya en het schrijven van het politiekantoor van Kadhimiya gericht aan het ziekenhuis kunnen hoogstens aantonen dat uw echtgenoot werd gehospitaliseerd en breuken heeft aan zijn armen / handen. Nergens uit deze stukken kan echter worden afgeleid onder welke omstandigheden uw echtgenoot zijn verwondingen heeft opgelopen en wie hier eventueel voor verantwoordelijk is. Ook de klacht ingediend door uw schoonvader bij de politie, wijzigt niets aan voorgaande. Zo betreft dit schrijven een louter met de hand geschreven brief zonder enige officiële hoofding. Deze brief kan dus door eenieder geschreven zijn. De bewijswaarde van dit schrijven is dan ook nihil. Wat er ook van zij, dit document kan hoogstens aantonen dat uw schoonvader klacht indiende, doch toont geenszins aan dat de door uw schoonvader vermeldde feiten zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan. Het verzendingsbewijs van DHL toont tot slot enkel aan dat u post vanuit Bagdad mocht ontvangen.

Dat in hoofde van uw vader werd beslist tot toekenning van de vluchtelingenstatus en dat uw moeder, broer en zus vervolgens via de procedure van gezinsherening een verblijfsstatus hebben verkregen in België, wijzigt evenmin iets aan voorgaande. Elke asielaanvraag dient immers individueel en op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Ten aanzien van uw oom en uw juist gearriveerde broer dient tot slot te worden opgemerkt dat hun asielaanvraag nog in behandeling is en er in hunner hoofde nog geen beslissing werd genomen door de Commissaris-generaal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.1.1. In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Zij betoogt in dit kader:

"Dat verwerende partij uit het oog lijkt te verliezen dat verzoekster als vrouw in een zeer kwetsbare positie de aangehaalde feiten omtrent haar slechts op zeer indirecte wijze heeft beleefd en ervaren; Dat verzoekster evenmin werd bijgestaan door een raadsman tijdens het gehoor bij verwerende partij wat haar positie nog kwetsbaarder doet voorkomen; het feit dat verzoekster op aandringend ondervragen van verwerende partij tegenstrijdige verklaringen lijkt te hebben afgelegd niet noodzakelijkerwijze aantoonst dat verzoekster bewuste wijze de ware toedracht van de feiten zou pogen achter te houden; dat het gelet op het profiel van verzoekster aannemelijker voorkomt dat zij als gevolg van emoties en nervositeit niet in staat blijkt te zijn de feiten op coherente wijze weer te geven; Dat verzoekster in ieder geval haar best heeft gedaan de feiten naar beste vermogen op een zo nauwkeurige en waarheidsgetrouwe wijze weer te geven naar verwerende partij toe ter verduidelijking en ondersteuning van haar asielaanvraag; Dat op op grond van de inhoud van het gehoorverslag van verzoekster niet zonder meer kan worden gesteld dat haar relaas ongeloofwaardig is;"

2.1.2. In een tweede onderdeel gaat verzoekster in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij betoogt in dit kader:

"dat (...) het risicoprofiel van verzoekster (vrouw met minderjarige kinderen, uit gemengd sjiitisch-soenitisch huwelijk, afkomstig uit Bagdad) niet op serieuze wijze in vraag wordt gesteld door verwerende partij

Dat het vaste rechtspraak is van o.m. het EHRM en alsook uw Raad dat in dergelijk geval de vaststaande elementen ook beoordeeld en onderzocht moeten worden om aan de motiveringsplicht aangaande de al dan niet gegrondheid van een ingeroepen vrees te kunnen voldoen;

(....)

Dat verwerende partij zelf erkent dat de situatie in Bagdad ernstig, problematisch, gevaarlijk is, dat er veel burgerslachtoffers vallen als bewust doelwit van soennitische zowel als sjiitische milities.

Dat de in de bestreden beslissing door verwerende partij aangehaalde "objectieve elementen" (onder meer: minder slachtoffers dan vroeger, geen groot offensief op de stad, openbare leven is niet stilgevallen, Iraakse asielzoekers die vrijwillig zouden terugkeren naar Irak vanuit België) niet dienend zijn om de stelling te onderbouwen dat er geen "uitzonderlijke situatie" is - of niet meer zou bestaan - van willekeurig geweld die zonder onderscheid slachtoffers maakt is;

Dat verzoekster naar de volgende bronnen verwijst om haar argumentatie in beroep kracht bij te zetten die zij wenst aan te halen in het kader van de verdere verloop van de procedure:

□ UNHCR - UN High Commissioner for Refugees: UNHCR statement on today's attack on vicinity of Baghdad International Airport, including Camp Liberty, in Iraq, 29 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/314056/438527_en.html

° CGVS, Beleidsnota Irak, geactualiseerd tot 26 oktober 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/beleidsnotas/dir_website_countryinfo_iraq_beleidsnota20151026_3.pdf

□ AlertNet: Bomb attack on Shi'ite pilgrims in Baghdad kills 7 -sources, 26 October 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151026123425-usojj/>

□ HRW - Human Rights Watch: Protesters Beaten, Abducted, 23 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/313776/438185_en.html
http://www.ecoi.net/local_link/313776/438186_en.html

□ RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: More Than 50 Killed In Iraqi Car-Bomb Attacks, 5 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/312781/437067_en.html

□ BAMF - Federal Office for Migration and Refugees (Germany): Briefing Notes vom 5 Oktober 2015, 5 October 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net))

http://www.ecoi.net/file_upload/4543_1444385956_deutschland-bundesamt-fuer-migration-und-fluechtlinge-briefing-notes-05-10-2015-englisch.pdf

Aanvallen in Baghdad

"Two suicide attacks launched in Baghdad city on 3 October 2015 claimed the lives of at least 18 people and injured another 60. The attacks were targeted at two Shia neighbourhoods in the north of the city."

Baghdad's Green Zone open tot het publiek

"On 4 October 2015, Iraqi Prime Minister Haider al-Abadi declared the so-called Green Zone (Baghdad's government quarter) open to the public. The heavily fortified area of roughly 10 sq km is home to major political institutions and foreign embassies. However, some restrictions would remain, the Prime Minister said, with most streets requiring a special pass to be accessed."

□ BAMF - Federal Office for Migration and Refugees (Germany): Briefing Notes vom 07 September 2015, 7 September 2015 (available at ecoi.net)

http://www.ecoi.net/file_upload/4543_1441960602_deutschland-bundesamt-fuer-migration-und-fluechtlinge-briefing-notes-07-09-2015-englisch.pdf

□ LandInfo [The Norwegian Country of Origin Information Centre] with as original title "Irak: Bagdad - sikkerhetssituasjon per februar 2015" published on 13 February 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note_baghdad_the_security_situation_as_of_february_2015_0.pdf

Dit rapport is geschreven in het kader van een gemeenschappelijk project Noorwegen-België. Dit verslag berust op vrij toegankelijke gegevens en door Landinfo geraadpleegde Iraakse bronnen. Er lijken in Bagdad geen gebieden te zijn die meer dan andere te maken krijgen met uitgesproken conflictgerelateerd geweld. Er is sprake van gewapende conflicten en van terroristische aanslagen op burgers, die overal in de stad gelijktijdig plaatsgrijpen. In de buitenwijken lijken evenwel vooral gewapende conflicten slachtoffers te maken. Vermits het geweld alomtegenwoordig is, lijkt geen enkele groep veilig te zijn en kan vrijwel iedereen geconfronteerd worden met een of andere vorm van geweld. Hoewel in de meeste wijken van Bagdad vroeger zowel soennieten als sjiieten woonden, lijkt de stad na het bloedige sektarische geweld van de jaren 2000 nu meer gesegregeerd te zijn, waarbij sjiieten de bovenhand lijken te halen. De grootste binnenlandse vluchtelingenstroom tekenen we op in Bagdad zelf en van die gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd naar de stad. De vlucht uit de stad lijkt lang niet zo massaal te zijn.

Over Asaeb Ahl Al-Haq in Irak (meer bepaald Bagdad)

□ CGRS-CEDOCA - Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (Belgium), COI unit: Iraq: Bagdad - the security situation as of February 2015, 22 June 2015 (available at ecoi.net) http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1442832504_topical-note-baghdad-the-security-situation-as-of-february-2015-1.pdf

Onder meer:

Asai'b al-Haq (AAH), Kata'ib Hezbollah and the Badr organisation are the militias which dominate on the Shiite side (HRW 2014). AAH is reported to be the strongest of these and fighters from this group is also said to have become incorporated into both the army and the police (Lewis 2014).

...

The violence in Baghdad seems to be a mixture of bombings and other explosions. Car and roadside bombs are reported, as well as assassinations, kidnappings and violent crime. Violent acts commonly consist of:

The AAH militia, for example, according to HRW (2014), executed people in broad daylight in view of army troops at a checkpoint without the troops intervening. But whether it is militias who do this in their own name or whether it is militiamen within the police or army who commit these acts is not always clear. In particular, the areas of Saidiyya, Dora, Ghazaliyya, Shoa'la, Washash and Mansour have received numerous bodies of slain Sunni Muslims.

...

Two strong Shiite militias, AAH and the Peace Brigades, would be rivals for dominance there. After Kadhimiya, Saydiya in southern Baghdad is reported to have the largest presence of militias and the increase there is said to have become significant after Mosul's fall in 2014.

□ Still Human Still Here: A Commentary on the December 2014 and April 2015 Country Information and Guidance reports issued on Iraq, 16 June 2015 (available at ecoi.net)

http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1434961076_still-human-commentary-on-home-office-cigs-on-iraq-june-2015.pdf

□ Finnish Immigration Service: Security Situation in Baghdad - The Shia Militias, 29 April 2015, http://www.migri.fi/download/61225_Security_Situation_in_Baghdad_-_The_Shia_Militias_29.4.2015.pdf?01abe06266acd288

Over Soennieten in Bagdad

Informatie zowel over het geweld waar soennitische moslims slachtoffer van zijn, als waar ze dader van zouden zijn:

- AlertNet: Bomb attack on Shi'ite pilgrims in Baghdad kills 7 -sources, 26 October 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151026123425-usoji/>
- AlertNet: Iraq's displaced find little comfort in Kurdistan, as Europe beckons, 20 October 2015 (published by Reuters) <http://www.trust.org/item/20151020050154-9ivj7/?source=jt>
- BBC News: Baghdad hit by deadly suicide bombings, 3 October 2015 http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-34435190#sa-ns_mchannel=rss&ns_source=PublicRSS20-sa
- BBC News: Kidnapped Turkish construction workers freed in Iraq, 30 September 2015 http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-34398902#sa-ns_mchannel=rss&ns_source=PublicRSS20-sa
- RFE/RL - Radio Free Europe/Radio Liberty: Car Bomb Kills At Least Two In Central Baghdad, 29 September 2015 (available at [ecoi.net](http://www.ecoi.net)) http://www.ecoi.net/local_link/312646/436905_en.html
- <http://www.theguardian.com/world/2015/apr/05/iraqi-sunnis-forced-abandon-homes-identity-survival-shia-militia-isis>
- http://www.nytimes.com/2014/06/18/world/middleeast/sectarian-violenceappears-to-spread-to-streets-of-baghdad.html?_r=0
- <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2015/06/a-deadly-spiral-of-sectarian-violence-a-year-on-from-is-onslaught-on-iraq/>

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten omwille van de problemen die haar man naar aanleiding van zijn beroepsuitoefening zou hebben gekend met Asaeb Ahl al-Haq (AAH).

Uit de terecht aangehaalde verklaringen en informatie in de bestreden beslissing blijkt echter dat (i) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over diverse cruciale elementen in (de nasleep van) haar asielrelaas; (ii) zich een aantal eigenaardigheden voordoen in haar verklaringen over de nasleep van haar asielrelaas; (iii) verzoekster, hoewel zij de mogelijkheid had om zich hierover te informeren, bovendien niet bij machte bleek om eensluidende en overtuigende verklaringen af te leggen over de problemen die zich al dan niet nog zouden hebben voorgedaan na haar vertrek uit haar land van herkomst; (iv) verzoekster manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar beweerd reisweg naar België.

De algemene stelling dat verzoekster een vrouw is en de feiten slechts “*op zeer indirecte wijze heeft beleefd en ervaren*” kan hoegenaamd niet volstaan om afbreuk te doen aan deze vaststellingen. Waarom zij als vrouw niet bij machte zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen, wordt op generlei wijze gepreciseerd en kan niet worden ingezien. Dat verzoekster de feiten slechts op zeer indirecte wijze beleefde, kan voorts bezwaarlijk ernstig worden genomen. De gedane vaststellingen hebben immers weldegelijk betrekking op elementen die zij rechtstreeks en persoonlijk zou hebben meegemaakt, met name het vernemen van het feit dat haar echtgenoot in het ziekenhuis lag, haar eigen onderduiken samen met haar echtgenoot, de informatie die zij verkreeg over het verdere lot van de koffieshop van haar man, de informatie die zij kreeg over eventuele verdere problemen na haar land van herkomst en haar reis naar België. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, zelfs indien verzoekster bepaalde feiten slechts indirect zou hebben beleefd, dit hoegenaamd geen verklaring kan bieden voor het afleggen van tegenstrijdige, inconsistente en niet-overtuigende verklaringen over deze feiten.

Hoe het gegeven dat verzoekster tijdens het gehoor niet werd bijgestaan door een advocaat een verklaring zou kunnen bieden voor de voormelde vaststellingen, kan evenmin worden ingezien. In dit kader blijkt uit het administratief dossier bovendien dat verweerder niet voorafgaand aan het gehoor werd ingelicht over de tussenkomst van een advocaat die verzoeksters belangen zou verdedigen. Integendeel werd verweerder hierover slechts ingelicht in de avond van de dag waarop enkele uren eerder het gehoor bij het CGVS plaatsvond (administratief dossier, stukken 4 en 5). In de oproeping voor dit gehoor bij het CGVS werd verzoekster daarenboven uitdrukkelijk erop gewezen dat zij de mogelijkheid had om zich op de dag van dit gehoor te laten bijstaan door een advocaat en/of een vertrouwenspersoon (administratief dossier, stuk 7). Dat verzoeksters advocaat tijdens het gehoor niet aanwezig was kan verweerder aldus niet ten kwade worden geduid. Het behoort aan verzoekster om de verantwoordelijkheid te dragen inzake de organisatie van haar verdediging. Indien zij gedurende het gehoor de bijstand van een raadsman wenste, was het haar taak om op diligente en alerte wijze haar verdediging te organiseren. De asielzoeker is vrij te beslissen of hij al dan niet wil worden bijgestaan door een raadsman tijdens het gehoor.

Verzoekster schrijft de voormelde vaststellingen verder nog op algemene wijze toe aan de emoties en nervositeit. Waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van emotie en nervositeit, doet dit echter geen afbreuk aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoeksters geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde emoties en nervositeit geen aannemelijke verklaring vormen voor de hoger gedane vaststellingen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, niet herstellen.

Verzoekster beweert verder dat zij een risicoprofiel vertoont als vrouw met een minderjarig kind in een gemengd sjiitisch-soennitisch huwelijk. Dat zij louter op deze basis vervolging zou riskeren, kan echter niet worden aangenomen. Vooreerst haalde verzoekster dit nooit eerder aan als element van haar vrees of als reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst. Evenmin haalde zij ooit enig concreet, hieraan verbonden probleem aan. Noch uit de informatie die verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt, noch uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie'), kan verder worden afgeleid dat het loutere gegeven dat verzoeksters echtgenoot (net als ongeveer 30% van de bevolking in Bagdad) een soenniet is zou kunnen volstaan om aan te nemen dat deze echtgenoot en verzoekster daardoor en ingevolge een loutere aanwezigheid in Bagdad *in concreto* zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Het tegendeel blijkt bovendien uit verzoeksters verklaringen. Zo gaf zij duidelijk aan dat haar echtgenoot, behoudens de hoger ongeloofwaardig bevonden problemen met AAH, nooit enige bedreiging onderging (administratief dossier, stuk 4, p.24). Tevens dient te worden vastgesteld dat verzoeksters echtgenoot nog steeds in Bagdad verblijft (meer bepaald bij zijn broer in Dora) en dat hij aldaar geen problemen kent (*ibid.*, p.4). Waarom verzoekster, die zelf sjiit is, bij een terugkeer wel problemen zou ondervinden, kan gelet op het voorgaande niet worden ingezien.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. In zoverre verzoekster zich om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit verband dient te worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ) van 17 februari 2009 (HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>), waarin onder andere het volgende wordt overwogen met betrekking tot artikel 15 van de richtlijn, en dit gelezen in samenhang met artikel 2 van deze richtlijn:

"28. Het in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht maakt deel uit van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd. (...)

32. De in artikel 15, sub a en b, van de richtlijn gebruikte termen „doodstraf”, „executie” en „foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, hebben betrekking op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade.

33. De in artikel 15, sub c, van de richtlijn gedefinieerde schade, namelijk een „ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon” van de verzoeker, heeft daarentegen betrekking op een algemener risico op schade.

34. Er wordt immers ruimer bedoeld op een „bedreiging van het leven of de persoon” van een burger, en niet op bepaalde gewelddadigheden. Die bedreiging is bovendien inherent aan een algemene situatie van een „internationaal of binnenlands gewapend conflict”. Tot slot is het geweld dat de oorzaak is van die bedreiging, „willekeurig”. Dit houdt in dat het geweld gericht kan zijn tot personen ongeacht hun persoonlijke omstandigheden.

35. In die context moet het begrip „individueel” aldus worden opgevat dat het ook betrekking heeft op schade die wordt toegebracht aan burgers ongeacht hun identiteit, wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

36. Aan die uitlegging, die artikel 15, sub c, van de richtlijn een eigen werkingssfeer kan bezorgen, wordt niet afgedaan door de bewoordingen van punt 26 van de considerans van deze richtlijn, volgens hetwelk „[g]evaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, [...] normaliter op zich geen individuele bedreiging [vormen] die als ernstige schade kan worden aangemerkt”.

37. Bedoeld punt houdt immers weliswaar in dat de enkele objectieve vaststelling van een gevaar dat verband houdt met de algemene situatie van een land, in beginsel niet volstaat om aan te tonen dat een bepaalde persoon de voorwaarden van artikel 15, sub c, van de richtlijn vervult, maar het gebruik van de term „normaliter” wijst erop dat zich een uitzonderlijke situatie kan voordoen waarin er een dermate hoog risico is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon individueel het betrokken risico zou lopen.

38. De uitzonderlijkheid van die situatie wordt ook bevestigd door de omstandigheid dat de bedoelde bescherming subsidiair is en door de opzet van artikel 15 van de richtlijn, voor zover de in dat artikel sub a en sub b bedoelde schade een duidelijke mate van individualisering veronderstelt. Hoewel collectieve elementen stellig een belangrijke rol spelen bij de toepassing van artikel 15, sub c, van de richtlijn, in die zin dat de betrokkene evenals andere personen behoort tot een groep mogelijke slachtoffers van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, moet die

bepaling niettemin systematisch worden uitgelegd in verhouding tot de twee andere in artikel 15 bedoelde situaties en moet die individualisering dan ook nauw bij die uitlegging worden betrokken.

39. Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

40. Bovendien kan bij de in artikel 4, lid 3, van de richtlijn bedoelde individuele beoordeling van een verzoek om subsidiaire bescherming met name rekening worden gehouden met:

– de geografische omvang van de situatie van willekeurig geweld en met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker wanneer hij naar het betrokken land terugkeert, zoals uit artikel 8, lid 1, van de richtlijn blijkt, en

– in voorkomend geval het bestaan van een duidelijke aanwijzing dat er een reëel risico is, zoals die welke in artikel 4, lid 4, van de richtlijn is vermeld; indien deze aanwijzing er is, kan de mate van willekeurig geweld die vereist is om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen, lager zijn.

(...)

43. Gelet op het voorgaande moet op de gestelde vragen worden geantwoord dat artikel 15, sub c, van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, van deze richtlijn, moet worden uitgelegd als volgt:

– opdat sprake is van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, is het niet noodzakelijk dat deze persoon aantoont dat hij specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden;

– bij wijze van uitzondering kan een dergelijke bedreiging worden geacht aanwezig te zijn wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapende conflict, die wordt beoordeeld door de bevoegde nationale autoriteiten waarbij een verzoek om subsidiaire bescherming is ingediend of door de rechters van een lidstaat bij wie beroep is ingesteld tegen de afwijzing van een dergelijk verzoek, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

44. Tot slot is de uit de voorgaande punten voortvloeiende uitlegging van artikel 15, sub c, van de richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e, daarvan, volledig verenigbaar met het EVRM, daaronder begrepen de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 EVRM (zie met name arrest NA/Verenigd Koninkrijk, reeds aangehaald, §§ 115-117 en aangehaalde rechtspraak)."

Uit de rechtsoverweging 43 van het hierboven weergegeven arrest, gelezen in samenhang met de rechtsoverwegingen 35 tot 40, dient afgeleid te worden dat artikel 15, c) van de richtlijn bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, c) van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging.

Zoals het HvJ aangeeft in de rechtsoverweging 44 oordeelt ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie naast het aangehaalde arrest EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115 ook EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Tevens dient te worden verwezen naar het arrest van het HvJ van 30 januari 2014 (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*). In dit arrest heeft het HvJ bepaald dat de uitdrukking "*binnenlands gewapend conflict*" betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Uit voornoemde landeninformatie blijkt dat, vanwege de escalatie van geweld door het offensief van ISIS en de daaropvolgende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger en de sjjiitische milities in de provincies Ninewa, Anbar, Kirkuk, Salaheddin en Diyala, de United Nations Assistance Mission Iraq (UNAMI) de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 aanduidt als een intern gewapend conflict. Het HvJ bracht in het voormelde arrest in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming indien de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen.

Rekening houdende met het voorgaande, beoogt artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet derhalve slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade.

Verzoekster is een volwassen vrouw, die in het bezit is van documenten (administratief dossier, map 'documenten'), die is geboren en getogen in Bagdad en die aldaar nog over een familiaal netwerk beschikt. Zo vertoeven haar echtgenoot, haar zus, haar schoonbroers en de familie van haar man in Bagdad (administratief dossier, stuk 4, p.6-9). Bijgevolg dient de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd opgeheven, tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststellingen kunnen als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Dit laatste blijkt eveneens duidelijk uit de verklaringen die verzoekster zelf aflegde in de loop van haar asielprocedure. Zo maakte zij een onderscheid tussen de huidige situatie en de situatie ten tijde van het sektarische geweld en verklaarde zij in dit kader: *"Het is nog altijd niet rustig, maar iets kalmer nu, sinds 2009 à 2010 begonnen de mensen terug te keren naar hun huizen"* (administratief dossier, stuk 4, p.19). Gevraagd naar de situatie in haar wijk toen zij vertrok uit Bagdad, antwoordde verzoekster: *"Normaal"*. Vervolgens gevraagd of er voor haar vertrek dan een periode was geweest waarin de situatie niet normaal was, antwoordde verzoekster bovendien: *"Nee, er was niets. Er was de situatie in Anbar en Mosul"*. Uit verzoeksters verdere verklaringen blijkt dat zij wel aanhaalde dat deze situatie een sociale

en een economische impact had op het leven in Bagdad doch geen melding maakte van een impact op de veiligheidssituatie. Even verder verklaarde zij omtrent de situatie in Bagdad met betrekking tot de aanwezigheid of controle van IS/ISIL/ISIS nogmaals duidelijk: *"Er zijn veel jongeren die bij het leger gingen als vrijwilligers om te gaan vechten. Maar in Bagdad zelf was het normaal"* (*ibid.*, p.21). Daarenboven kan in deze worden herhaald dat verzoekster aangaf dat haar echtgenoot nog steeds in Bagdad verblijft (meer bepaald bij zijn broer in Dora) en dat hij aldaar geen problemen kent (*ibid.*, p.4).

Uit de voormelde landeninformatie blijkt bovendien dat (1) Oostenrijk geen subsidiaire bescherming toekent aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad en dat asielaanvragen er steeds op individuele basis worden beoordeeld, (2) Zweden van oordeel is dat er geen sprake is van een gewapend conflict in Bagdad zodat personen afkomstig uit Bagdad niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming zoals voorzien in artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, (3) Hongarije van oordeel is dat de situatie in de provincie Bagdad niet van die aard is dat er sprake is van een reëel risico in de zin van artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn en elke asielaanvraag in Hongarije individueel wordt beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de asielzoeker, (4) Duitsland weliswaar subsidiaire bescherming toekent aan asielzoekers afkomstig uit de provincie Bagdad, maar dat de Duitse asielinstanties voor asielzoekers afkomstig uit de stad Bagdad een ander beleid hanteren waarbij, hoewel erkend wordt dat er een gewapend conflict is, voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus sprake moet zijn van individuele (risico verhogende) factoren, (5) de Finse asielinstanties eind september 2015 beslisten tot een beslissingsstop voor asielzoekers afkomstig uit Irak en (6) Nederland sinds oktober 2014 geen besluiten meer neemt in de asielaanvragen van asielzoekers afkomstig uit de provincies Bagdad, Anbar, Ninewa, Salaheddin, Ta'mim, Diyala en Babil en de Nederlandse staat hier alleen een uitzondering op maakt als bijzondere individuele omstandigheden overduidelijk tot een toe- of afwijzing van de asielaanvraag leiden.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "Upper Tribunal" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn. (AA (*Article 15(c)*) *Iraq* CG, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.). Daarnaast heeft het EHRM in een recent arrest zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).

De in het verzoekschrift aangehaalde informatie is niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. Integendeel ligt deze informatie met de voormelde landeninformatie over en analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad geheel in lijn. Dat de situatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, dat er in Bagdad aanslagen plaatsvinden, dat Sjiitische milities (waaronder AAH) aldaar mee instaan voor de beveiliging van de stad en dat zowel Sjiieten als Soennieten er slachtoffer kunnen worden van geweld, wordt in het voorgaande immers niet ontkend en terdege in rekening gebracht. Omwille van de voormelde redenen volstaat dit echter niet om te besluiten dat er in Bagdad actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer

naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

W. MULS